

synes jeg altså, at regeringen bør tage bestik af situationen, som er alvorlig, når det så klart og entydigt siges af dem, der arbejder ude i felten med de her ting, at der skal en mere struktureret indsats til.

Må jeg så ikke med hensyn til efterspørgslen efter narko – det var fru Marlene Harpsøe, der var inde på det – sige, at det for os er helt afgørende at have en strategi for at mindske efterspørgslen efter narko, og det at sætte kloge mennesker til at vurdere, hvordan man gør det mest effektivt, har jeg meget vanskeligt ved at se hvad man kan have imod. For os har det været helt afgørende, at det netop ikke blev en hash-kommission eller noget andet, men at det blev en kommission, som har til opgave at fokusere på efterspørgslen efter narko, hash og andre rusmidler i almindelighed, for hvis ikke vi kan reducere efterspørgslen, vil vi vedblive at have de her kriminalitetsproblemer, og de kan tage til i form i mere eller mindre voldsom grad og nogle gange blusse op til det, vi ser i øjeblikket.

Derfor er det jo et spørgsmål om, hvorvidt man bare vil lade stå til og så ligesom tage tiden en gang imellem, når man synes, den stikker for meget, eller hvorvidt man vil tage fat om ondets rod. Og det, vi lægger op til, er altså en tilbundsgående, struktureret, koordineret og systematisk indsats frem for brandslukning og sporadiske initiativer, og det gør vi, fordi det er det, der efterspørges, og fordi vi tror, det virker.

Kl. 20:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 20:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det har været en meget, meget underlig debat. Jeg er godt klar over, at det pr. definition er sådan i Folketinget, at når oppositionen kommer med et forslag, så kan det under ingen omstændigheder vedtages af regeringen. Sådan er det, og det var jeg indstillet på.

Men at skulle høre, at vores forslag er overflødig, at det er fuldstændig tåbeligt at få folk til at tale sammen, og så også at skulle høre den, vi plejer at høre, om, at noget af det værste, man kunne gøre, var at sætte folk i en rundkreds, synes jeg er ret besynderligt, når regeringens eget forslag, som vi behandlede lige før, bl.a. handler om, at man skal lave banderåd.

Nu kan man selvfølgelig sige, at de her banderåd så skal sidde i hvert sit lokale og ikke må

tale sammen, men så forstår jeg ikke helt formålet med forslaget. Jeg går ud fra, at det, regeringen siger, om, at man skal have banderåd, er det samme som det, vi har i vores forslag, og at man har fået inspiration fra vores forslag til, at man skal sætte sig sammen lokalt og lave lokale trykplaner og en lokal plan for indsatsen. Og jeg går ud fra, at man skal sidde i samme lokale, og rigtig ofte vil man sidde rundt om et bord, når man taler sammen. Det er lidt sværere at tale til hinanden, hvis man har ryggen mod hinanden. Så jeg synes, det er underligt, at man her sådan prøver fuldstændig at afvise, at der er behov for, at man snakker sammen.

Det er også underligt set i lyset af den kronik, som vi har henvist til mange gange i debatten, men som ministeren og regeringens og Dansk Folkepartis ordførere af mærkelige grunde ikke ønsker at kommentere. Det drejer sig om den kronik, der er skrevet af formanden for Politiforbundet og formanden for pædagogernes forbund, BUPL, som netop efterlyser en kvalificeret, helhedsorienteret indsats i stedet for hovsaløsninger; som netop efterlyser, at man ser på, hvad der skal ske på den lange bane, i stedet for at regeringen hele tiden kommer dryppende med små hovsaløsninger, som så bliver stoppet igen på grund af forskellige puljer osv.

Jeg håber virkelig, at regeringen på et tidspunkt vil begynde at lytte til de mennesker, der faktisk arbejder på området, og som mener, at der er behov for at gøre en indsats.

Jeg kan også hilse og sige, at det, vi gjorde på Nørrebro, var, at vi satte os rundt om et bord. Vi startede med at sidde ved et borgermøde, hvor der mødte 100 mennesker op. Senere lavede kommunen et borgermøde med 700 mennesker, hvor vi stod rundt om borde. Der kom rigtig mange gode forslag, og rigtig meget af det blev ført ud i livet. Vi går ud og tager gaderne tilbage – vi gør noget. Og vi har nu også fået politiets ord for, at det faktisk virker, ikke bare i forhold til, at alle vi, der føler os utrygge, får langt større tryk og en tro på vores fællesskaber, når vi står sammen og tager gaden tilbage, men faktisk også i forhold til de unge, når de oplever, at der er et andet fællesskab, og at deres naboer og lærere er med i et andet fællesskab end det, de kunne få ved at gå ind i en bande.

Så der er faktisk nogle ting, som vi ved virker, og som vi tror på man skal gøre, til forskel fra regeringens bestandige udmeldinger om, at de er fuldstændig ligeglade med al den viden, der er,